

Det er ikke sådan med de maskiner...

Det har været en uges tid præget af massive IT-problemer. Maskineriet har åbenbart ikke kunnet lide at være alene hjemme under ferien. Så læserne må leve med en lidt amputeret udgave af ugens klumme. Beklager meget, men alt er jo det muliges kunst.

Men det har været en uge præget af EM-kvalifikationskampe. Nu om stunder er der ikke mange små nationer, som man bare kan trampe henover. Vi så det i kampen mellem Island og Luxembourg (hvorefter Luxembourg tog til Portugal og fik en ordentlig basker på 9-0 – men det er nok undtagelsen, der bekræfter reglen). Bevares, Danmarks kamp mod San Marino var i den grad ensrettet trafik, men det skal ikke forlede nogen til at tro, at returkampen bare er en walk-over. Jeg har selv været i San Marino, og det er et hulens svært sted at spille.

I det hele taget sidder man jo i den bløde lænestol med livet i hænderne, hver gang der er landskamp. Der har mange gange været redninger i på det nærmeste sidste sekund. Vi kan tale om Nordirland, Slovenien og Finland. Jeg ved ikke, om det ligefrem er tegn på et syndrom, men der sker tilsyneladende et eller andet mod slutningen af kampene.

Også forstærket af kampen i Kazakhstan, hvor 2-0 blev vendt til 2-3 på relativt kort tid. En del medier kaldte det en fiasko og katastrofe, men den hopper jeg ikke med på. Jeg har selv været der, hvor jeg så selveste Belgien på deres højdepunkt kun få 2-2 med hjem. Et meget svært sted at spille - og tidsforskellen gør det ikke mindre besværligt. Det er selvfølgelig irriterende, men det er livet selv jo også. Det er i øvrigt det eneste sted, hvor jeg er kørt direkte fra stadion til lufthavnen (fordi på de kanter er natfly nærmest reglen). En besynderlig oplevelse, men det er jo en del af gamet.

Hovedsagen er, at vi ligger rigtig godt for i vores kvalifikationspulje lige nu. Meget kan stadig gå galt, men det er i egne hænder – i modsætning til nogle af vores nabolande. Så skal vi ikke – trods diverse mediekommentarer og blog-indlæg (nu holder jeg snart op med at læse de sidstnævnte, for du milde, hvor er der meget ævl, som ikke på nogen måde er baseret på fakta) beholde ja-hatten på. Hoptimisten i rød/hvid på sofabordet står i hvert fald klar til at være med til at heppe.

Dommermæssigt har der ikke været noget at skrive om. I kampen i Finland var vi lagt i hænderne på en af de mest rutinerede og respekterede dommere (senest en Champions League-finale), så det burde heller ikke give anledning til problemer. Man kan altid diskutere et frispark eller to, men de store kontroversielle situationer slap vi udenom. Set fra lænestolen var det en flot præstation i en kamp, hvor holdene generelt heller ikke gjorde det svært for ham.

Heller ikke herhjemme har dommerpræstationerne kunnet give anledning til de store kommentarer, bortset fra de rituelle øf. Det er gået rigtig pænt. Nogle vil måske have bemærket onsdagens pressemeddelelse fra Divisionsforeningen om den nye TV-aftale og etablering af et nyt centralt center. Det betyder også, at VAR fra sommeren 2024 i stedet for at farte land og rige rundt i biler nu bliver samlet et enkelt sted, som vi også kender det fra andre lande, f.eks. England, Schweiz og Holland. Fagligt betyder det næppe noget, men det gør altså kommunikationen en god del lettere. Hvad det så kommer til at betyde svartidsmæssigt, er et åbent spørgsmål. Mit bud er, at det ikke vil betyde alverden. Netop svartiderne har været et

nøgleproblem i medierne. Igen er det vigtigt at fastslå, at svartiderne i VAR-henseende er underordnede, bare man rammer det rigtige på bundlinjen.

Jeg kunne se i medierne, at den islandske landstræner var svært utilfreds med, at det tog nogle minutter, før det islandske sejrsmaal i den seneste EM-kvalifikation kunne godkendes. Jeg tør slet ikke tænke på, hvad han ville have ment, hvis målet var blevet underkendt. Vi kan bare tænke tilbage på vores egen kamp mod Nordirland i Parken...

Vi tager den lige én gang til: VAR beslutter ikke noget. Dommeren er chefen, og det er ham, der tager den første afgørelse på banen. Så kan han eventuelt få hjælp fra VAR, som kan kalde ham til skærmen, hvis det handler om en situation, der involverer dommerskøn og ikke bare er en objektiv vurdering (for eksempel offside-position eller ej). Og så er det dommeren, der træffer afgørelsen. Så dommeren har det første og det sidste ord – VAR beslutter i sig selv ikke noget.

Det var alt for denne uge – der ligger en del ting og venter på mig, men vi må vente, indtil PC'en gider lege med mig igen.